

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Henryk Pietrkowski

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa Przemysłowego Centrum O.(...) S.A. w W.
przeciwko K.(...) S.A. w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 maja 2010 r.,
zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 22 grudnia 2009 r., sygn. akt I ACz (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 22 grudnia 2009 r. Sąd Apelacyjny uzupełnił postanowienie tego Sądu z dnia 30 listopada 2009 r. o oddaleniu zażalenia w ten sposób, że zasądził od strony powodowej – Przemysłowego Centrum O.(...) S.A. w W. na rzecz strony pozwanej – K.(...) S.A. w W. kwotę 300 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

W zażaleniu na to postanowienie strona pozwana wniosła o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania. Skarżąca wskazała, że zasądzone koszty z tytułu zastępstwa procesowego w trakcie postępowania zażaleniowego zostały zdecydowanie zaniżone, gdyż wskazana przez stronę powodową wartość przedmiotu sporu wynosiła 118.013,17 zł, a Sąd nie wydał postanowienia o ustaleniu odmiennej wartości przedmiotu sporu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Należy zgodzić się z Sądem Apelacyjnym, że wysokość kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym, należnych stronie pozwanej należało ustalić na podstawie przepisu § 13 ust. 2 pkt 2 w zw. z przepisem § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1348 ze zm.). Wbrew jednak twierdzeniom strony pozwanej, wartość przedmiotu sprawy w postępowaniu zażaleniowym, będącym przedmiotem rozpoznania, nie wynosiła 118.013,17 zł, lecz jedynie 3.617 zł. Nie ulega wątpliwości, że strona powodowa w związku z postępowaniem zażaleniowym wartość przedmiotu zaskarżenia wskazała błędnie, gdyż podała ją w kwocie zawyżonej (118.013,17 zł), jednak jak trafnie zauważono w uzasadnieniu postanowienia z dnia 30 listopada 2009 r., w świetle przepisów postępowania nie była ona do wskazania tej wartości w ogóle zobowiązana. Chodziło bowiem o roszczenie pieniężne. Z tego właśnie względu oddalono zarzut strony pozwanej co do podanej w zażaleniu wartości przedmiotu zaskarżenia.

Trzeba ponadto wskazać, że nie można, jak czyni to skarżąca, utożsamiać wysokości opłaty należnej od zażalenia na orzeczenie w przedmiocie kosztów postępowania zawartych w wyroku, z opłatą należną od zażalenia składanego w sprawie zasadniczej. Pojęcie wartości przedmiotu sprawy, którym posługuje się przepis § 13 cyt. rozporządzenia odnosi się bowiem do wartości przedmiotu sprawy, w której jest wnoszone zażalenie. W omawianym wypadku chodziłoby o „sprawę w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach procesu”, nie zaś o sprawę zasadniczą.

Przedmiotowe zażalenie zostało wniesione od postanowienia o uzupełnieniu postanowienia o oddaleniu zażalenia. Odnosiło się więc ono do postępowania w przedmiocie uzupełnienia postanowienia o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów zastępstwa procesowego, stąd też wartość przedmiotu sprawy wynosiła jedynie 3.617 zł. W związku z tym wysokość należnej opłaty od zażalenia powinna być obliczona od wartości przedmiotu tego postępowania wpadkowego, a nie wartości przedmiotu sprawy co do istoty.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i art. 394¹ § 3 k.p.c.).